

धनफलं, स्त्री, ( धनानां फलम् । ) दानभोगादि ।  
यथा, अमिरुवाच ।  
“अग्निहोत्रफला वेदा दत्तमुक्तफलं धनम् ।  
रतिपुत्रफला दाराः श्रीलवृत्तफलं श्रुतम् ॥”  
इति वङ्गपुराणे धानविधिनामाध्यायः ॥  
धनवती, स्त्री, ( धनमस्या अस्तीति । धन + मतुप् ।  
मस्य वः । स्त्रियां ङीप् । ) धनिष्ठानक्षत्रम् ।  
इति जटाधरः ॥  
धनवान्, [ त् ] चि, ( धनमस्यस्येति । धन +  
मत्तुप् । मस्य वः । ) धनविशेषः । धनी । इति  
हलायुधः ॥ ( यथा, रामायणे ॥ २ । ६७ । १८ ।  
“नाराजके जनपदे धनवन्तः सुरक्षिताः ।  
शेरते विवृतद्वाराः कृषिगोरक्षजीविनः ॥” )  
धनस्यकः, पुं, गोचुरः । इति शब्दचन्द्रिका ॥  
( लालसया धनमिच्छतीति । धन + क्वच् ।  
“सर्वप्रतिपदिकानां क्वचि लालसायां सुग-  
मुकौ ॥” ३ । १ । ५१ । इत्यस्य वार्तिकोक्त्या  
मुक् । ततो धनस्य इति नामधातुः + खुल् ।  
लालसया धनेच्छौ, चि ॥ )  
धनहरी, स्त्री, ( धनं हरतीति । हृ + “हरतेर-  
नुद्यमनेञ्च् ॥” ३ । २ । ६ । इति अच् । गौरा-  
दिलात् ङीष् । ) चोरनामगन्धद्रव्यम् । तत्-  
पर्यायः । राक्षसी २ चण्डा ३ जैमः ४ दुष्यन्तः  
५ गणहासकः ६ । इत्यमरः । २ । ४ । १२८ ॥  
दुष्कुलीनः ७ विरोधः ८ क्रोधमूर्च्छितः ९ ।  
इति शब्दरत्नावली ॥ जैमकः १० कितवः ११  
कोरकः १२ । इति जटाधरः ॥ धनहारके  
इत्यन्तः, चि ॥  
धनाधिपः, पुं, ( धनानामधिपः । ) कुवेरः । इत्य-  
मरः । १ । १ । ७२ ॥ ( यथा, देवीभागवते ।  
५ । ७ । १८ ।  
“सङ्गरं सम्परित्यज्य गते शक्रे प्रचीपती ।  
यमो धनाधिपः प्राणो जग्मुः सर्वे भयातुराः ॥” )  
अस्य ध्यानं यथा,—  
“कुवेरश्च प्रवक्ष्यामि कुण्डलाभ्यामलङ्कृतम् ।  
हारकैयूररचितं सिताम्बरधरं शुभम् ॥  
गदाधरश्च कर्त्तव्यं वरदं सुकुटान्वितम् ।  
वरदुक्तविमानस्यं मेघस्यं वापि कारयेत् ॥  
वर्गेन पीतवर्णेन गुह्यकैः परिवारितम् ।  
महोदरं महाकायं ऋद्धाशकसमन्वितम् ॥  
गुह्यकैर्वहुभिर्भुक्तं धनययकरैस्तथा ॥”  
इति मत्स्यपुराणम् ॥  
धनाध्यक्षः, पुं, ( धनानामध्यक्षः । ) कुवेरः । इति  
हलायुधः ॥ ( यथा, अध्यात्मरामायणे । ७ ।  
२ । ४७ ।  
“ततः क्रुद्धो दशग्रीवो जगाम धनहालयम् ।  
त्रिनिर्जित्य धनाध्यक्षं जहारोत्तमपुत्र्यकम् ॥” )  
धनाधिष्ठानः । तद्विलदार इति खात्राधि इति  
च भाषा । तस्य लक्षणं यथा,—  
“लोहवस्त्राजिनादीनां रत्नानाञ्च विधानवित् ।  
विज्ञाता फलगुमारान्गामनाद्यान्यैः शुचिः सदा ।  
निपुणं याप्रमत्तञ्च धनाध्यक्षः प्रकीर्तितः ॥

आयद्वारेषु सर्वेषु धनाध्यक्षसमा नराः ।  
अयद्वारेषु च तथा कर्त्तव्याः पृथिवीक्षिता ॥”  
इति मत्स्यपुराणे १८ अः ॥  
धनाशा, स्त्री, ( धनानां आशा । ) धनलोभः ।  
यथा, विष्णुपुराणे तथा हरिवंशे । ३० । ४६ ।  
“जीर्यन्ति जीर्यतः केशा दन्ता जीर्यन्ति  
जीर्यतः ।  
धनाशा जीविताशा च जीर्यन्तीऽपि न  
जीर्यति ॥”  
धनाश्रीः, स्त्री, रागिणीविशेषः । धानशी इति  
भाषा । हनूमन्मते श्रीरागस्य तृतीयभाष्या ।  
अस्या जातिः षाड्जः । गृहं षड्जस्वरः । गान-  
समयः द्विमूर्त्तौ द्वितीयप्रहरः कस्यचिन्मते  
दिवावसानम् । रागमालायामस्या रूपं वियो-  
गिनो रमणी रक्तवसना विच्छेदवेदनया दुःखेला  
कृशा च एकाकिनो वक्रलवृत्ततलोपविष्टा  
रुदन्ती । कलिनाथमते मेघरागस्य चतुर्थ-  
भाष्या । भरतमते मालकोषपुत्रगान्धाररागस्य  
पत्नी । इति सङ्गोतशास्त्रम् ॥  
धनिकः, पुं, ( धनिना कायतीति । कै + कः । )  
धन्याकम् । इति मेदिनी । कै, १०६ ॥ अस्मि-  
न्नर्थे स्त्रीवन्मते राजनिर्घण्टः ॥ ( धनमस्य-  
स्येति । ठन् । ) धवः । इति जैमचन्द्रः ॥  
धनिकः, चि, ( धनं अस्यस्येति । “अत इतिठनौ”  
५ । २ । १५ । इति ठन् । ) साधुः । धनी । इति  
मेदिनी । कै, १०६ ॥ ( यथा, कलाविलासे । १ । २८ ।  
“धूर्त्तकारकन्दुकानां वारवधुचरणनूपुरमणौनाम् ।  
धनिकस्यहोत्पन्नानां सुक्तिर्नास्त्वैव सुधनानाम् ॥”  
उत्तमर्गः । यथा, मनुः । ८ । ४७ ।  
“अधमर्गार्थसिद्धार्थसुत्तमर्गेण चोदितः ।  
दापयेन्निकस्यार्थमधमर्गाद्भिभावितम् ॥” )  
धनिका, स्त्री, ( धनिक + टाप् । ) साधुनारी ।  
इति मेदिनी । कै, १०६ ॥ वधूः । इति जैम-  
चन्द्रः ॥ युवती । इति शब्दरत्नावली ॥ प्रियङ्गु-  
वृचः । इति शब्दचन्द्रिका ॥  
धनिष्ठा, स्त्री, ( अतिशयेन धनवती । धन + इठन्  
+ टाप् । ) अश्विन्यादिसप्तविंशतिनक्षत्रान्तर्गत-  
त्रयोविंशतक्षत्रम् । तत्पर्यायः । अविष्ठा २ ।  
इत्यमरः । १ । ३ । २२ ॥ वसुदेवता ३ । इति  
व्यातिस्यम् ॥ भूतिः ४ निधानम् ५ धनवती ६ ।  
इति जटाधरः ॥ अस्याः स्वरूपं यथा,—  
“मस्तकोपरि समागते धने  
मर्द्दनाकृतिनि पञ्चतारके ।  
यान्ति कान्तिमति मेघलमतः  
सारसाचिरसवसल्लिप्तिकाः ॥”  
इति कालिदाससप्ततरानिलयनिरूपणम् ॥  
तत्र जातस्य फलम् ।  
“आचारजातादरचारुश्रीलो  
धनाधिपशाली बलवान् दयालुः ।  
यस्य प्रसूतौ च भवेद्दुःखनिष्ठा  
महत्प्रतिष्ठासहितो नरः स्यात् ॥”  
इति कौटिल्यप्रदीपः ॥

धनी, [ न् ] चि, ( धनमस्यस्येति । धन + इनिः । )  
धनवान् । ( यथा, देवीभागवते । १ । १५ । १३ ।  
“गत्वा च धनिनां कार्यां स्तुतिः सर्वोत्तमा  
बुधैः ॥” )  
तत्पर्यायः । इभ्यः २ आटाः ३ । इत्यमरः ।  
३ । १ । १० ॥ यथा, कूर्मपुराणे १२० अः ।  
“आटो वा दौक्षितो नाम्ना यवीधानपि यो  
भवेत् ।  
भो भवत्पूर्वकन्तेनमभिभाषित धर्मवित् ॥”  
“यच्च शरीरं मानुष्यं गुणाटो ह्याटा उच्यते ॥”  
इति श्रीभागवतम् ॥  
( उत्तमर्गः । यथा, मनुः । ८ । ६१ ।  
“यादृशा धनिभिः कार्या अवचारेषु साक्षिणः ।  
तादृशान् सम्यक्स्यामि यथावाच्यन्तश्च ते ॥” )  
धनीका, स्त्री, युवती । इति शब्दरत्नावली ॥  
धनीयकं, स्त्री, ( धनाय दितम् । धन + क्वः । संज्ञायां  
कन् । ) धन्याकम् । इति शब्दरत्नावली ॥  
धनुः, पुं, ( धनतीति । धन + “भृञ्प्रतीचरतीति ॥”  
उर्णा । १ । ७ । इति उः । ) चापः । ( यथा,  
द्वितीयेऽपि ।  
“धनुर्वंशविशुद्धोऽपि निर्गुणः किं करिष्यति ॥” )  
राशिप्रदेशः । पियालवृचः । इति सिद्धान्त-  
कौमुद्यासुभादिवृत्तिः ॥  
धनुः, [ सु ] पुं, ( धन + “अनिपृवपीति ॥” उर्णा  
२ । ११८ । इति उः स च नित् । ) पियाल-  
वृचः । धनुर्धरे, चि । इति मेदिनी । से, २६ ॥  
धनुः, [ सु ] स्त्री, ( धनतीति । धन शब्दे + “अनि-  
पृवपीति ॥” उर्णा २ । ११८ । इति उः स च  
नित् । ) शरनिःक्षेपयन्त्रम् । धनुक इति भाषा ।  
तत्पर्यायः । चापः २ धनु ३ शरासनम् ४  
कोदण्डम् ५ कार्मुकम् ६ इन्वासः ७ । इत्यमरः ।  
२ । ८ । ८३ ॥ स्थावरम् ८ गुणी ९ शरावापः  
१० ढगता ११ त्रिगता १२ । इति त्रिकाण्ड-  
शेषः । अस्त्रम् १३ धनुः १४ । इति जटाधरः ॥  
तारकम् १५ काण्डम् १६ । इति शब्दरत्ना-  
वली ॥ तस्य लक्षणं यथा,—  
“धनुस्तु द्विविधं प्रोक्तं शाङ्गं वांशं तथैव च ।  
कोमलं वर्षादृष्टता तयोर्गुण उदाहृतः ॥  
सुखसम्पत्तिकरणं समसुष्टायातं धनुः ।  
विपदो मुष्टिवैद्ये तदङ्गं भङ्गमावहेत् ॥”  
इति युक्तिकल्पतरुः ॥  
धनुर्विद्यारम्भदिनं यथा,—  
“शनिभौमधुधान्येव वारेषु सुतियौ हरौ ।  
प्रबुद्धे चापविदाया आरम्भः शुभदो मतः ॥”  
इति ज्योतिःसारसंयज्ञः ॥  
विद्यारम्भोत्तनक्षत्राणि तत्र शुभानि ॥  
( एतदस्त्रविदां ब्रह्मा पृथुनाञ्च महोपतये  
प्रथमं दत्तवान् । असौ एव लोकेषु अस्याः  
प्रचारमकरोत् । यदुक्तम् वैशम्पायनेन ।  
“असिः पूर्वं मया दृष्टो दुष्टनिग्रहकारणात् ।  
भवाद्दृशसमीपस्यो लोकान् शिञ्चन् चरत्सौ ॥  
धनुरादायुधयत्नौ लभेवादिः स्तुतो मया ।